

Amsterdamse Debora wezenlijk anders dan die van Vlissingen

rd rd.nl/artikel/890670-amsterdamse-debora-wezenlijk-anders-dan-die-van-vlissingen

Addy de Jong

13 januari 2018 09:58 Gewijzigd:

1 februari 2018 11:50

Paula Schot, lijsttrekker voor de SGP bij de gemeenteraadsverkiezingen in Amsterdam. beeld ANP

Politiek

Nee, vrouwen bezetten bij de SGP niet massaal de kieslijsten. Maar van een doorbraak is dit jaar wel degelijk sprake. Meer dan in 2014, toen in Vlissingen de eerste SGP-vrouw tot raadslid werd gekozen.

Waarom zoveel aandacht voor een vrouwelijke SGP-lijsttrekker in Amsterdam? De kans dat Paula Schot in de raad komt, is toch miniem? Bovendien: zij is niet de eerste SGP-vrouw die een lijst aanvoert. In Vlissingen zit Lilian Janse al vier jaar in de gemeenteraad. Dus: im Westen nichts neues?

Die analyse is onjuist. Toegegeven, er zijn overeenkomsten tussen Vlissingen en Amsterdam, tussen Paula en Lilian. Opvallend is dat bij de lancering van beide dames het argument van de noodtoestand expliciet of wat meer impliciet klonk: er waren geen geschikte SGP-mannen. En als partij wil je het toch niet op je geweten hebben dat jouw geluid ergens niet (meer) klinkt?

Iets vergelijkbaars zien we in vijf andere plaatsen waar SGP-vrouwen op kandidatenlijsten staan. Nee, denk niet dat dit een grote doorbraak is, verzekeren veel betrokkenen. Het zijn maar kleine stapjes. Uit de nood geboren. Net als andere partijen kampt ook de SGP immers met een gebrek aan kandidaten. En dan moet je wat.

Dan kún je anno 2018 ook wat, want de Hoge Raad sprak in 2013 uit dat de SGP vrouwen niet meer mag weren van lijsten.

Kortom, het vanouds multifunctionele Debora-argument. Waar de een zegt: omdat deze Bijbelse richteres een uitzondering was, moeten we ons niet op die situatie beroepen, zegt de ander: als het destijds al bij uitzondering mogelijk was, waarom dan nu niet?

Toch is dat niet het héle verhaal over wat nu gaande is. Jawel, het frame van nood breekt wet past uitstekend op de Vlissingse Lilian Janse. Zij is een ietwat a-typische SGP-politica, in een specifieke, lokale situatie. Maar bij Paula Schot hebben we het over een heel andere persoon en context. Zij vertegenwoordigt de nieuwe generatie refovrouwen: hoog opgeleid, druk bezet, ambitieus, zelfbewust, urbaan. Het zijn de Janneke Pekaars (in Amersfoort op de lijst) de Joanne Ligtharts (op de lijst in Sliedrecht) en vele, vele anderen. Het zijn de jongvolwassenen bij wie het eenverdienersmodel nog slechts sporadisch te vinden is. Het zijn de jongens en meisjes die op de Lodenstein, de Wartburg en de Driestar als volkomen gelijkwaardig naast elkaar in de schoolbanken zaten en elkaar opnieuw tegenkwamen bij studentenverenigingen, debatclubs of SGP-jongerenafdelingen.

Zeker, Janse was in 2014 ijsbreker. Maar de ontwikkeling die we dit jaar zien plaatsvinden, is fundamenteeler en betekenisvoller.

[Lees ook 12 januari 2018 12:17](#)

Paula Schot: stemmentrekker voor SGP in hoofdstad

De SGP kan die trend haast niet negeren. „Onze partij moet de jeugd vasthouden!” Inderdaad, maar die jeugd is niet meer los verkrijgbaar, keurig opgesplitst in jongens (potentiële politici) en meisjes (primair huisvrouwen).

Het is –wat je hier ook van vindt– alles of niets. Het nieuwe elan dat met name partijleider Van der Staaij in de partij bracht, is onlosmakelijk verbonden met de positieve sfeer van het samen optrekken van jongens en meisjes. Dat valt niet meer te keren of los te knippen.

Vrouwen op de lijst, want: nood breekt wet? Ja, maar met die slogan kan de huidige ontwikkeling niet worden afgedaan. Het is ook een kwestie van: het leven is sterker dan de leer.